

1892, det første Aar efter Ølskatten, alt-
 saa et i sig selv ret abnormt Aar, og saa
 Forbrugstallet for Aaret 1910. Enhver,
 der har nogen Forestilling om rationel
 statistisk Arbejdsmaade, vil jo vide, at
 saadanne to Tal, tilmed for en Vare, hvis
 Konsum er saa stærkt foranderlig, blandt
 andet paa Grund af skiftende Tempera-
 turforhold, i Virkeligheden ere intetsigende.
 Man kan ved at plukke to enkelte Aar
 ud bevise, hvad det skal være. Den højt-
 ærede Finansminister kan opstille Bevis
 for, hvad han ønsker at bevise, og jeg kan
 lige saa godt føre Bevis for akkurat det
 modsatte, med andre Ord, man kan drive
 Jonglørkunster med Tallene, men man kan
 i Virkeligheden ingenting bevise. Det
 eneste paalidelige Resultat faar man, naar
 man tager Gennemsnittet for en længere
 Periode, f. Eks. en Periode paa 5 Aar,
 hvor de tilfældige Udsving til en vis Grad
 i hvert Fald ere udlignede; gør man det,
 faar man et nogenlunde korrekt Billede
 af Bevægelsen. Saaledes har ogsaa Stati-
 stisk Bureau baaret sig ad, og jeg har
 fulgt dets Opgørelse og har fundet, at
 Gennemsnitstallet for Femaaret 1896—
 1900 var 39 Liter pr. Individ, for det føl-
 gende Femaar 37 Liter og for det næste
 Femaar 36 Liter. Det er en saa udpræ-
 get og utvetydig Nedgang, at man ikke
 kan komme udenom den. Og naar saa
 hertil kommer den Tendens, jeg ligeledes
 berørte, Bevægelsen nedad fra de mere
 alkoholholdige Ølsorter til de mindre al-
 koholholdige, til de lettere skattepligtige
 Ølsorter, der kun ligge en lille Smule
 over Skattegrænsen, en Bevægelse, som
 optræder med overmaade stor Styrke,
 synes det mig ganske urimelig lavt
 regnet, naar den højtærede Finans-
 minister regner med, at Ølforbrugets
 Nedgang ved en saa klækkelig Prisfor-
 højelse kun skal blive de 10 pCt. Man er
 her ude paa en gyngende Grund, hvor Re-
 sultatet meget let kan blive en finansiel
 Skuffelse af allerførste Rang. Og man maa
 erindre, at for hver Procent, blot 1 pCt.,
 hvormed Forbrugsnedgangen overskrider
 de 10 pCt.s Grænse, som den højtærede
 Finansminister opstiller, bliver der en min-
 dre Indtægt for Statskassen paa ca. 100,000
 Kr. Bliver Nedgangen 15 pCt. i Stedet
 for 10 pCt., vil Statskassen tjene 1/2 Mill.
 Kr. mindre, end den højtærede Finans-
 minister regner med, og bliver den 20
 pCt., hvilket er noget, der i hvert Fald
 ligger indenfor det muligste Grænse, vil
 Resultatet blive, at Statskassen kun tjener
 1 1/2 Mill. Kr. i Stedet for de paaregnede

2 1/2 Mill. Kr. Det er dog et Forhold, som
 virkelig er alvorlig Drøftelse værd, og jeg
 synes, at det er ganske uforklarligt, at
 den højtærede Finansminister ikke vær-
 diger dette Spørgsmaal en Undersøgelse.

I denne Sammenhæng vil jeg ogsaa
 sige, at det forekommer mig at være en
 lidt for letkøbt Bemærkning, den, hvor-
 med den højtærede Finansminister affær-
 diger Ønsket om at faa draget en Sam-
 menligning mellem Højden af den fores-
 laaede Ølskat og den tilsvarende Skat i
 forskellige andre Lande. Han henviser
 til, at Beskatningsprincippet de fleste Ste-
 der er forskelligt fra det danske, at Skat-
 ten i Regelen paalignes i Forhold til Urten
 eller Malten, og at en Sammenligning derfor
 ikke med nogen Nytte kan drages. At Skatten
 de fleste Steder i Udlandet er paalignet
 efter et andet Princip, det vide vi alle, og
 det gjorde jeg selv udtrykkelig opmærk-
 som paa, men da vi fra Statistikken og
 de statskontrollerede Produktioner præcis
 vide, hvor megen Malt der gaar til
 Produktion af 1 Hektoliter skattepligtig
 Øl, lader det sig jo saare vel
 gøre at foretage en Beregning, der
 maaske ikke kan være absolut nøjagtig,
 men meget vel tillader en Sammenligning
 mellem den foreslaaede Ølskat og den, der
 findes i andre Lande. Skulde den højt-
 ærede Finansministers Uvillie mod en saa-
 dan Sammenligning mon ikke snarere skrive
 sig fra, at den vil vise, hvor abnormt høj
 den danske Skat vil blive i Sammenligning
 med den tilsvarende Skat, som findes i
 vistnok alle civiliserede europæiske Stater
 — jeg tror, de eneste Undtagelser ere
 Spanien og Portugal og et Par af disse
 mærkværdige Balkanstater, der altid op-
 træde ved en saadan Lejlighed! Jeg skulde
 tage meget fejl, om ikke den foreslaaede
 Skat vil blive langt højere end den, der
 findes i de allerfleste andre Lande, i Tysk-
 land, Sverige og Holland f. Eks., jeg skulde
 tage meget fejl, hvis ikke dette vilde vise sig
 at være Resultatet.

Den samme Betænkelse og de
 samme meget stærke Tvivl overfor de
 finansielle Virkninger, som gælde Ølskat-
 ten, gælde ogsaa Brændevinsskatten. Det
 var selvfølgelig med nogen Tilfredsstillelse,
 at jeg hørte, at det ærede Medlem for
 Københavns 4de Valgkreds (Schövelin) i
 det hele og store delte min Betænkelse
 ved Ølskatten, og jeg kan tilføje, at præcis
 de samme Argumenter, han anførte for
 Ølskatten, maa han jo ogsaa anføre over-
 for Brændevinsskatten, det er ganske det
 samme Forhold. Det var selvfølgelig med